El Grup Sagunt de recerca i acció teatral
de la
Universitat de València

Sagunt 2001

presenta

Medea

de Juan Alfonso Gil Albors

Lectura dramatitzada

Direcció: Juli Leal

Sala Palmireno
Divendres, 4 de maig, a les 19 h.
Cine Capitol de Sagunt
Dissabte, 5 de maig, a les 20 h.

Coro: Desirée Belmonte
Silvia Rico
Amparo Vayá

Creonte: Enric García
Jasón: José Luis Valero
Maestro: Paco Pellicer
Medea: Empar Brisa
Mensajero: Paco Pellicer
Narrador: Paco Pellicer
Nodriza: Begoña Sánchez

Música: Emiliano
Tècnic: Pep Sanchis
Escenografia: *Fet d'encàrrec*
Maquillatge: Quica Belda
Vestuari: Fons del Grup Sagunt (GRATUV)

¡Oh, Medea! ... Las voces parricidas la han convertido en hierro y en roca. Las voces de su mente, que buscaban venganza, la han empujado al abismo del dolor, al acantilado del sufrimiento por el que Ino antaño se arrojó. ¡Qué desdichas para ti misma has ideado, malhadada Medea!

Potser el personatge més vegades recreat damunt l' escena, la figura dramàtica que més adaptacions ha gaudit, Medea, la maga, la boja, la dona enamorada, la bàrbara encoleritzada, la dona enganyada i abandonada... La recordem en la versió que creara Eurípides, on l'antiga divinitat ja estava convertida en una dona poderosa, terrible en el seu dolor. Davant dels seus conciutadans transmutà Eurípides l'orde de les coses: creà una Medea més heroica que l'heroi, una bàrbara que exigeix als grecs el compliment de juraments i fa que es comporte com un simple pare el que és un rei, una dona ofesa en el més profund de l'honor de la seua antiga i poderosa nissaga, utilitzada i enganyada, que en la seua venjança destruirà el que ella més estima.

Sola, una extranjera abandonada, sin nadie que me proteja, os tengo sólo a vosotras. Y vosotras conocéis la causa de mi dolor. ... Jasón me ha abandonado, aquel en el que había depositado todo mi amor. He sabido que mi esposo es el peor de los mortales cuando menos lo esperaba, cuando mis brazos sólo abrazaban la felicidad. Por eso ahora la vida ya no tiene ninguna justificación ni ningún atractivo para mí ... ¡Cuánta desgracia sobre nosotras, las mujeres!

Gil Albors ha conseguit una versió de Medea adaptada als valors i les convencions actuals sens oblidar el que és fonamental de la tragèdia d'Eurípides. Ha mostrat el caràcter universal del drama que sofreix aquesta dona extranjera, abandonada per aquells que tenien l'obligació d'acollir-la. Estem convençuts que aquesta és la manera correcta d'actuar amb una obra clàssica, amb respecte, però sense servilisme. I al fer-ho un autor de la talla de Juan Alfonso Gil Albors consegeix una obra original amb una gran carga emotiva sobre un tema de la més arrelada tradició.